Nr. 3. 1931.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedynczego numeru **30 groszy**.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 17 stycznia 1931 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
w Katowicach.
L. Ad. 8769.

Katowice, dnia 22 grudnia 1930 r.

ZARZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego
z dnia 22-go grudnia 1930 r.

w sprawie odkażania wagonów używanych do przewozu zwierząt racicowych oraz ramp kolejowych.

W celu zapobieżenia szerzeniu się i rozwlekaniu pryszczycy i pomoru świń zarządzam na podstawie art. 16 pkt. b. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) aż do odwołania jak następuje:

§ 1.

Wagony kolejowe używane do przewozu zwierząt racicowych należy każdorazowo po wyładowaniu i po gruntownem oczyszczeniu poddać obostrzonej dezynfekcji.

Jako środka do obostrzonego odkażania wagonów należy użyć 3% mieszaniny krezolu z kwasem siarczanym, sporządzonej według przepisu paragr. 6 pkt. 5, zał. Nr. 2, do Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 107) względnie rozczynu formaldehydu (około 1%) według przepisu pkt. 8 wspomnianego paragrafu.

§ 2.

Oczyszczeniu i odkażeniu podlegają również rampy kolejowe każdorazowo po wyładowaniu na nich zwierząt racicowych, oraz wszystkie sprzęty i przedmioty używane przy wyładowaniu i znajdujące się w wagonach.

§ 3.

Nawóz, ściółkę i resztki karmy z wagonów tych należy odkazić względnie unieszkodliwić w sposób podany w paragr. 9 pkt. 1 i 2 powołanego powyżej załącznika Nr. 2 do Rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

§ 4.

Przekroczenie niniejszego zarządzenia karane będą według przepisów rozdz. VII. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z d. 22 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 673).

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego" i obowiązuje na całym obszarze Województwa Śląskiego aż do odwołania.

Wojewoda:
w z.
(—) Żurawski
Wicewojewoda.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 18 listopada 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Sprawiedliwości, Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Ministrem Rolnictwa, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Robót Publicznych, Ministrem Pracy i Opieki Społecznej i Ministrem Poczt i Telegrafów, — o ustaleniu wysokości kosztów doręczania przez urzędy gminne i magistraty wezwań i innych pism urzędowych w postępowaniu administracyjnem.

Na podstawie art. 122, art. 23 i art. 105 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zarządza się co następuje:

§ 1. Koszta doręczania przez urzędy gminne i magistraty w myśl art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o postępowaniu administracyjnem wezwań i innych pism urzędowych ustala się w wysokości podwójnej każdoczesnej opłaty pocztowej za list zwykły najniższej wagi.

§ 2. Zwrot gminom kosztów, o których mowa w § 1, następuje zasadniczo równocześnie z zarządzeniem doręczenia, w gotówce albo w znaczkach pocztowych.

Władze państwowe i samorządowe, pozostające w częstej łączności z gminą w zakresie doręczania wezwań i innych pism urzędowych, mogą zwracać tej gminie koszta, o których mowa w § 1, ryczałtem, w stałych odstępach czasu, oznaczonych przez te władze w porozumieniu z gminą.

§ 3. W przypadkach, przewidzianych w art. 105 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem, zwrot kosztów doręczenia następuje na poczet kosztów postępowania administracyjnego, obciążających stronę.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.
Minister Sprawiedliwości.
(—) St. Car.
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) St. Czerwiński.
Minister Rolnictwa:
(—) Leon J. Połczyński.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) F. Kwiatkowski.
Minister Robót Publicznych:
(—) Matakiewicz.
Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Prystor.
Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Boerner.

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 92, z dnia 29 grudnia 1930 r.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA
z dnia 29 stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Ciąg dalszy z N-ru 50)

Załącznik Nr. 10 do rozp. Min. Roln. z dnia 29 stycznia 1929 r. (poz. 305).

Ocena mięsa zwierząt, dotkniętych włośnicą.

I. Za niezdatne do spożycia należy uznać:
1) całą sztukę oprócz tłuszczu:
a) jeżeli mięso, bez względu na ilość włośni, jest wodniste lub szaro zabarwione,
b) jeżeli w więcej niż w połowie badanych preparatów zostanie stwierdzone choćby po jednym tylko włośniu,
c) jeżeli nie mogą być wypełnione warunki, wskazane w dziale II pkt. 1;
2) kiełbasy i poszczególne kawałki mięsa, bez względu na ilość stwierdzonych włośni.

II. Za warunkowo zdatne należy uznać:
1) całą sztukę, jeżeli włośnie stwierdzono tylko w mniej niż połowie badanych preparatów, lecz tylko wówczas, gdy wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszswy), na podstawie sprawdzenia stanu urządzeń danej rzeźni, zezwoli na poddanie mięsa i narządów wewnętrznych działaniu pary w osobnych aparatach (sterylizatorach) wskazujących automatycznie ciepłotę w wewnętrznych warstwach mięsa;
2) tłuszcz w wypadkach, wymienionych w dziale I, pkt. 1;
3) poszczególne kawałki słoniny, po zupełnem usunięciu z niej włókien mięsnych, bez względu na ilość stwierdzonych włośni.

Załącznik Nr. 11 do rozp. Min. Roln. z dnia 29 stycznia 1929 r. (poz. 305).

Ocena mięsa świń, owiec i kóz, zawierających wągry szkodliwe dla ludzi (cysticercus cellulosae).

I. Za niezdatną do spożycia należy uznać całą sztukę oprócz tłuszczu:
1) jeżeli mięso, bez względu na ilość wągrów, jest wodniste lub szaro zabarwione;
2) jeżeli w większej ilości przekrojów (nacięć) wielkości dłoni (średnio 8 cm × 8 cm), wykonanych zwłaszcza w mięśniach najczęściej nawiedzanych przez wągry, zostanie stwierdzone co najmniej po 2 wągry w żywym lub martwym stanie—wągrzyca w znacznym stopniu.

II. Za warunkowo zdatne należy uznać:

1) tłuszcz — w wypadkach uznania mięsa za niezdatne z powodu wągrzycy (dz. I);

2) całą sztukę łącznie z tłuszczem, jeżeli wągry zostaną stwierdzone w mniejszej ilości niż to przewiduje dz. I pkt. 2, a mięso nie jest wodniste lub szaro zabarwione (dz. I. pkt. 1) — wągrzyca w nieznacznym stopniu.

III. Za zdatne do spożycia należy uznać narządy (wątrobę, śledzionę, nerki, żołądek, jelita, mózg, rdzeń kręgowy, wymiona i t. p.) w wypadkach wymienionych w dz. I pkt. 2 i w dz. II, jeżeli narządy te przy najdokładniejszem badaniu okażą się zupełnie wolne od wągrów.

Załącznik Nr. 12 do rozp. Min. Roln. z dnia 29 stycznia 1929 r. (poz. 305).

Ocena mięsa bydła rogatego, zawierającego wagry szkodliwe dla ludzi (cysticercus inermis).

I. Za niezdatną do spożycia należy uznać całą sztukę, oprócz tłuszczu:

1) jeżeli mięso jest wodniste lub szaro zabarwione;

2) jeżeli w większej ilości przekrojów (nacięć) wielkości dłoni (średnio 8×8 cm), wykonanych zwłaszcza w mięśniach najczęściej nawiedzanych przez wągry, zostaną stwierdzone co najmniej po 2 wągry w żywym lub martwym stanie — wągrzyca w znacznym stopniu.

II. Za warunkowo zdatne należy uznać:

1) tłuszcz — w wypadkach uznania mięsa za niezdatne z powodu wągrzycy (dz. I),

2) całą sztukę łącznie z tłuszczem:

a) jeżeli wągry zostaną stwierdzone w mniejszej ilości, niż to przewiduje dz. I. pkt. 2, a mięso nie jest wodniste lub szaro zabarwione (dz. I. pkt1)—wągrzyca w nieznacznym stopniu,

b) jeżeli oprócz wągrów w sercu, języku lub mięśniach żuchwy zostanie stwierdzony tylko jeden wągier w mięśniach całej sztuki (jednowągrowatość), a sztuka nie może być poddana przechłodzeniu lub zamrożeniu, przewidzianym w dz. III pkt. 2.

III. Za zdatne do spożycia należy uznać:

1) narządy (wątrobę, śledzionę, nerki, żołądek, jelita, mózg, rdzeń kręgowy, wymiona i t. p.) w wypadkach wymienionych w dz. I pkt. 2 i dz. II pkt, 2 lit. a i b, jeżeli narządy te przy najdokładniejszem zbadaniu okażą się zupełnie wolne od wągrów;

(dalszy ciąg nastąpi).

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczpl. Polskiej Nr. 32 z dnia 17 maja 1930 r.)

Obwieszczenia urzędowe.

STATUT MIEJSCOWY

w przedmiocie ustalenia liczby ławników i radnych w gminie Roździeń-Szopienice.

Na mocy §§ 49, 74 Ordynacji dla Gmin Wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Ges. S. str. 233) i uchwały Rady gminnej z dnia 10 grudnia 1930 r. wydaje się dla gminy Roździeń-Szopienice następujący statut miejscowy:

§ 1.

Liczbę ławników gminy Roździeń-Szopienice ustala się na 6 (słownie: sześciu), zaś liczbę radnych gminnych na 24 (słownie: dwudziestu czterech)

§ 2.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem powzięcia uchwały przez Radę gminną.

Wszelkie dotychczas obowiązujące przepisy i statuty gmin Roździenia i Szopienic, znosi się.

Roździeń-Szopienice, d. 10 grudnia 1930 r.

Zarząd gminy:

Pieczęć. podp. Bieniosek. podp. Suchy.
Kom. Naczelnik gminy. Ławnik.

Powyższy statut zatwierdzam na zasadzie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. tudzież § 117 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r.

Katowice, dnia 29 grudnia 1930 r.

W imieniu Wydziału Powiatowego

Pieczęć. (—) Dr. Seidler.

L. dz. Sm. 1412|30.

Ogłoszono.

Roździeń-Szopienice, d, 7 stycznia 1931 r.

Zarząd gminy:

(—) Bieniosek

(Kom. Naczelnik gminy.

WYKAZ

osób, które w roku 1930 otrzymały w Starostwie Katowickim karty myśliwskie (od 1. IX. do 31. XII. 1930).

1) Breguła Fryderyk robotnik Wełnowiec,

2) Mende Augustyn zarz. leśnictwa Muchowiec,

3) Kuźnik Wilhelm asesor Brzezinka,

4) Neuman Paweł st. kontr. marków Siemianowice,
5) Stolorz Wiktor książkowy Roździeń,
6) Rak Emanuel właśc. cegielni Mała Dąbrówka,
7) Fricowski Karol restaurator Mała-Dąbrówka,
8) Szulc Franciszek ks. prob. Kochłowice,
9) Przesdzing Antoni kowal Nowa-Wieś,
10) Hentschel Jerzy zawiadowca Mysłowice,
11) Strug Bronisław adm. dworu Chorzów,
12) Mikler Franciszek kupiec Chorzów,
13) Dr. Zenneg Jan lekarz Kończyce,
14) Sznapka Bernard restaurator Roździeń-Szopienice,
15) Andres Herbert kupiec Roździeń-Szopienice,
16) Plankemann Paweł dyr. kop. Wełnowiec,
17) Naczyński Paweł właśc. młyna Makoszowy,
18) Naczyński Guido właśc. młyna Makoszowy,
19) Mannebach Alfred dyrektor Nowa-Wieś,
20) Matschke Paweł inspektor Janów,
21) Cieplok Augustyn urz. poczt. Brzezinka,
22) Pawlik Hermann rzeźnik Mysłowice,
23) Jozefus Franciszek budowniczy Mysłowice,
24) Kinne Alfred st. inspektor Siemianowice,
25) Bugla Emil leśniczy Siemianowiee,
26) Wydra Józef doz. kop. Janów,
27) Walczyk Szczepan mistrz bud. Mysłowice,
28) Pakula Alfons kupiec Mysłowice,
29) Szymankiewicz Józef urzędnik Chorzów,
30) Szymeczko Józef mistrz piek. Halemba,
31) Nocoń Robert, nacz. gminy Halemba,
32) Gera Walenty kier. parow. Mysłowice,
33) Szczygłowski Zdzisław st. inspektor Siemianowice,
34) Barański Franciszek maszynista Bzezinka,
35) Rosada Zygmunt kier. biura Mysłowice,
36) Fryda Jerzy inżynier Mysłowice,
37) Dr. Cienciała Edward nacz. lekarz Mysłowice,
38) Conrad Jan st. dyrektor Mała Dąbrówka,
39) Messner Martin dyrektor Giszowiec,
40) Dr. Otremba Teodor lekarz Mysłowice,
41) Pitala Edward nacz. urz. cła Mysłowice,
42) Szymankiewicz Franciszek urzędnik Chorzów,
43) Szelenic Wilhelm kupiec Roździeń,
44) Markefka Paweł nacz. parow. Roździeń,
45) Kunert Ewald inżynier Michałkowice,
46) Walczuch Paweł urzędnik Mysłowice,
47) Bliwert Karol gospodarz Mysłowice,
48) Dummer Paweł st. insp. gosp. Michałkowice,
49) Kilka Jan fach. kopal. Nowa-Wieś,
50) Paccini Filip kier. Misji Franc. Mysłowice,
51) Lindel Karol, kier. maszyn. Wełnowiec,
52) Barański Jan górnik Janów,
53) Guth Teodor budowniczy Siemianowice,
54) Glatzel Paweł st. szychm. Nowa-Wieś,
55) Kowalski Franciszek górnik Brzezinka,
56) Golasz Wiktor oberżysta Halemba,
57) Wawrzynek Franciszek oberżysta Halemba,
58) Mendyk Emanuel gospodarz Brzezinka,
59) Kwiatkowski Stefan nadkom. Mała-Dąbrówka,
60) Ciszewski Aleksander gen. dyrektor Michałkowice,
61) Wieczorek Antoni inżynier Chorzów,
62) Wcisło Franciszek kupiec Chorzów,
63) Dr. Breuer Teodor dyr. kop. Mysłowice,
64) Witek Edmund inżynier Siemianowice,
65) Michna Antoni urz. kop. Bielszowice,
66) Michelde Maindreville dyr. deleg. Franc. Mysłowice,
67) Kosmala Stanisław dozorca Wełnowiec,
68) Drobiec Ludwik sekretarz Mysłowice,
69) Sock Paweł funkcj. Giszowiec,
70) Richter Augustyn kier. kop. Mysłowice,
71) Waller Józef dyr. kop. Brzezinka,
72) Szufla Franciszek leśniczy Kochłowice,
73) Hersekorn Herman leśniczy Halemba,
74) Moll Józef leśniczy Kochłowice,
75) Koleczka Wawrzyniec dyrektor Nowa-Wieś,
76) Szymański Izydor przemysłowiec Nowa-Wieś,
77) Krzistek Emanuel inżynier Janów,
78) Kirschniok Leonard st. dyrektor Wełnowiec,
79) Fernström Nils Conrad inżynier Giszowiec,
80) Dr. Dadaczyński Zygmunt lekarz Siemianowice,
81) Baran Stanisław przemysłowiec Mysłowice,
82) Krzanowski Piotr właśc. fabryki Wełnowiec,
83) Sokołowski Stefan kupiec Wełnowiec,
84) Defert Jerzy st. dyrektor Michałkowice,
85) Torotkiewicz Stanisław st. inżynier Siemianowice,
86) Herdy Franciszek aptekarz Siemianowice,
87) Dudek Paweł proboszcz Janów,
88) Birnbaum Ernest insp. dw. Brzezinka,
89) Krol Szczepan właść. młyna Mała-Dąbrówka,
90) Sznapka Robert nacz. dyr. kop. Siemianowice,
91) Krajewski Bolesław inżynier Michałkowice,
92) Mędlewski Romuald poseł Mała-Dąbrówka.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.